

Nr 308.

Av herr **Forsberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, angående lönereglering för landsfiskaler m. m.

I kungl. proposition nr 225 med förslag till indelning av riket i landsfiskalsdistrikt föreslås bland annat, att Nässjö stad skall tillsammans med Nässjö, Barkeryds och Forserums kommuner bilda ett landsfiskalsdistrikt.

Genom den föreslagna distriktsindelningen avses att stadsfiskalsbefattningen i Nässjö stad skall indragas.

Enligt betänkande med förslag till omorganisation av landsfiskals- och stadsfiskalsbefattningarna bör stad, som skall utgöra eget åklagardistrikt, erbjuda tillräckligt stor arbetsbörda för en åklagare, som tillika är polischef. Distriktsåklagarutredningen har uttalat samma princip med framhållande av, att det torde vara ogörligt att uppdraga någon fix gräns vid en viss befolkningssiffra, enär förhållandena vore alltför olika, då t. ex. industristäder, hamnstäder samt orter med stor genomgångstrafik, särskilt av utflänningar, ofta erbjöde en åklagare och polischef mera arbete än vad enbart befolkningssiffrorna gäve anledning antaga. Oavsett de avvikelser, vilka kunde bli nödvändiga, ansåg utredningen gränsen komma att ligga vid ett invånarantal av 10.000 eller möjligen något däröver.

Vid utarbetande av förslag till distriktsindelning har gränsen kommit att ligga ungefär vid ett invånarantal av 10.000, varvid dock i vissa fall gränsen dragits betydligt lägre såsom t. ex. beträffande magistratsstäderna Mariestad och Sala med invånarantal av 6.406 resp. 7.967 personer samt fögderistaden Sundbyberg med 9.107 invånare.

Den 31 december 1940 uppgick Nässjö stads folkmängd till 10.364 personer. Vid stadsbildningen år 1914 uppgick folkmängden endast till 6.308 personer men har sedan varje år ökats. Under de tre senaste åren har ökningen uppgått till resp. 167, 160 och 287 personer. Det finnes för närvarande ingen som helst anledning att antaga, att ökningen icke skall fortgå, då allt flera industrier förlägga sin verksamhet till staden och stadens betydelse såsom trafikknut år från år ökas.

Vid årsskiftet 1940—1941 översteg Nässjö stads folkmängd den föreslagna ungefärliga gränsen med 364 personer. Staden fyller alltså ur befolknings-synpunkt väl det krav, som sakkunniga ansett böra utgöra en förutsättning för att staden skall kunna bilda eget åklagardistrikt. Därtill kommer det förhållandet, att staden utan all gensägelse torde vara en av landets absolut största järnvägsknutar med därav följande ytterligt stor genomgångstrafik,

även av utlänningar, samt att staden i övrigt är att anse såsom utpräglad industristad med rörlig befolkning.

Enbart dessa faktiska förhållanden visa, att Nässjö stad även i fortsättningen bör utgöra eget åklagardistrikt. En granskning av stadsfiskalens (åklagarens) diarium visar dessutom, att antalet brottmålsärenden, utförda åtal och övriga göromål ständigt ökas. Åklagarens uppgifter i en stad med stor genomgångstrafik kräva därjämte, att åklagaren så gott som ständigt finnes till hands inom staden för vidtagande av sådana åtgärder, vilka påkalla skyndsam handläggning.

Det kan under sådana förhållanden icke vara ägnat att stärka polisorganisationen, därest staden skulle ingå i Nässjö landsfiskalsdistrikt och polischefen-åklagaren alltså skulle dessutom vara polischef, åklagare och utmättningsman såväl i angränsande socknar som Forserums municipalsamhälle med ty åtföljande tjänsteresor och förrättningar utom staden.

Nässjö stads myndigheter hava därför i avgivna yttranden bestämt motsatt sig indragning av stadsfiskalstjänsten. Stadsfullmäktige i Nässjö hava sålunda redan den 15 september 1939 fattat beslut att i yttrande till Kungl. Maj:ts befallningshavande i Jönköpings län framföra den bestämda uppfattningen, att fullmäktige på anförda skäl icke kunna godtaga förslaget om indragning av stadsfiskalsbefattningen i staden, varjämte drätselkammaren i Nässjö vid sammanträde den 12 maj 1941 beslutat tillstyrka, att »åtgärder vidtagas för att bibehålla staden såsom eget åklagardistrikt även om detta skulle medföra, att stadsfiskalen jämväl skulle fungera såsom utmättningsman i staden.»

Med anledning härav får jag härmed anhålla,

att riksdagen måtte besluta, att stadsfiskalsbefattningen i Nässjö bibehålles.

I första hand föreslås, att stadsfiskalsbefattningen bibehålles i sitt nuvarande skick. Därest denna organisation icke anses genomförbar, föreslås, att stadsfiskalsbefattningen bibehålles och förenas med befattningen såsom utmättningsman för staden.

Stockholm den 20 maj 1941.

Martin Forsberg,
Nässjö.